

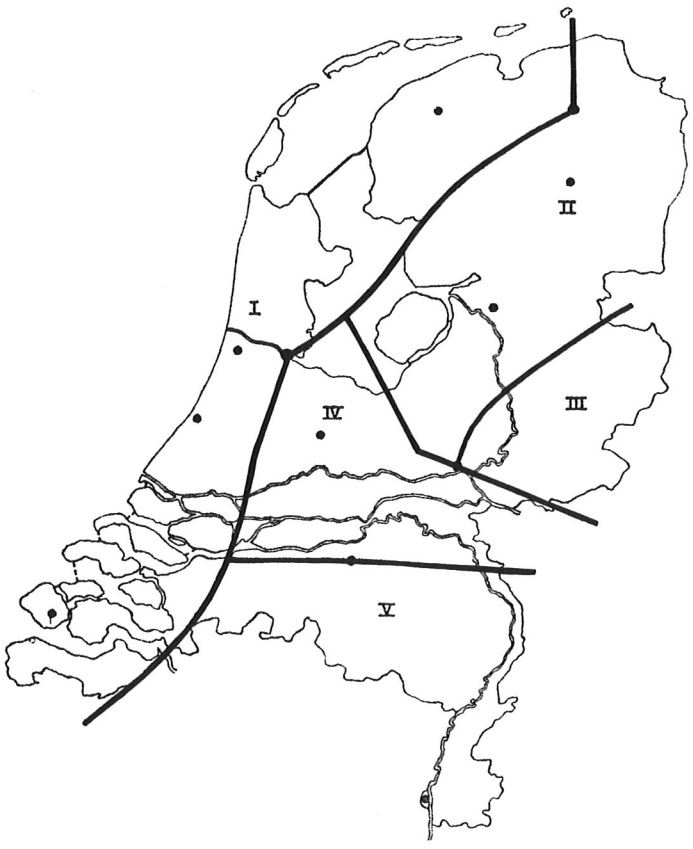
Fig. 3. P. 'Androscoggin'.

cv. Androscoggin, ♂ (fig. 3).
Ontluiking: eerste helft april; ongeveer tegelijk met 'Geneva'.
Blad: grootste breedte ruim 1/2 x lengte hoofdnerf (b/hn = 0,57); breedte op éénkwart van de top ongeveer 1/3 x lengte hoofdnerf (d/hn = 0,30); voet rond met een duidelijke, soms vrij diepe en vrij smalle inham; top vrijwel spits; bladoppervlak soms enigszins schotelvormig; nerfhoek ca. 45°; steel behaard, ongeveer 1/5 x lengte hoofdnerf; jonge blaadjes lichtgroen met bruin.
Scheut: hoekig met niet opvallende, doch duidelijke lijsten; geheel behaard; bovenaan meestal geheel groen; lenticellen ovaal tot lijnvormig, 1-4 mm; aantal ca. 19 per 3 cm scheutomtrek; knoppen met spitse, meestal aanliggende punt, 10-11 mm; roodbruin tot donkerbruin.
Zijtakken: vrij veel tot halve hoogte; takhoek ca. 45°.
Karakteristieke kenmerken: b/hn ruim 1/2 x hoofdnerf; d/hn ongeveer 1/3 x hoofdnerf; jonge blaadjes lichtgroen met bruin; scheut hoekig.
Verschillen met de beide andere balsempopulieren: in tegenstelling tot 'Geneva' en 'Oxford' is de jonge scheut niet rond, maar hoekig en is deze geheel of overwegend groen. Bovendien heeft het blad van 'Androscoggin' een duidelijke inham.

[1]) Foto's: R. Aalbers.

Prognose van de aanplant van populiererassen in Nederland in de periode 1968-1971

De gegevens voor deze prognose werden weer verschaft door het Staatsbosbeheer en de Koninklijke Nederlandsche Heidemaatschappij. Ze zijn verwerkt in de twee bijgaande tabellen. Het gaat hierin om de percentages die elk van de vermelde populiererassen zal uitmaken van de totale populierenaanplant in een bepaald gebied, als tenminste de adviezen van de hiervoor genoemde organisaties worden opgevolgd.
Het is duidelijk dat de 'Serotina' tot de verleden tijd gaat behoren. De aanplant van 'Marilandica' zal gering zijn, maar vrij constant blijven. Opvallend is het teruglopen van 'I 214', waarschijnlijk deels tengevolge van het optreden van Marssonina. Ook bij 'Regenerata Duitsland' ziet men, althans bij het Staatsbosbeheer, een teruggang. Vermoedelijk is dit een gevolg van het feit dat men nieuwere rassen gaat aanplanten ten koste van rassen als de twee laatstgenoemde, en niet ten koste van de vanouds bekende goede rassen! Men is echter vooralsnog, en terecht, voorzichtig met de aanplant en het aanbevelen van nieuwe rassen, zoals de cultivars 'Löns', 'Flevo', 'Dorskamp', 'Oxford', 'Geneva' en 'Androscoggin' (tezamen 10 à 20 %).
Vermoedelijk zal bij de prognose, die volgend jaar zal worden uitgegeven, ook Populus canescens worden betrokken. De belangstelling voor deze populier stijgt in sterke mate, aldus berichtte het Staatsbosbeheer, met name in het westen en noordwesten van het land. Deze toegenomen interesse staat in verband met het feit, dat binnenkort de door het Bosbouwproefstation te Wageningen vrijgegeven rassen 'Haamstede' en 'Limbricht' bij de kwekers verkrijgbaar zullen zijn.
De in de tabellen onderscheiden groeigebieden zijn de volgende:

1. *Het kustgebied,* omvattende Noordwest-Groningen, Friesland (behalve het zuidoostelijke gedeelte), Noord- en Zuid-Holland, Zeeland en het westen van Noord-Brabant. Het betreft hier een streek die een eigen karakter heeft door de nabijheid van de zee en de er veelvuldig voorkomende sterke wind.
2. *Het noord-oostelijk gebied,* omvattende het oosten en zuiden van Groningen, Drente, het zuidoosten van Friesland, Overijssel (uitgezonderd Twente) en het oosten van de Veluwe. Dit gebied vraagt, door zijn noordelijke ligging en de vele er voorkomende armere gronden een iets afwijkende rassenkeuze.
3. *Het oostelijk gebied,* nl. Twente en de Achterhoek. Dit is een streek met van oudsher populierenteelt en met vele goede leemhoudende zandgronden, bovendien een streek waar de 'Gelrica' een grote plaats inneemt.

KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE HEIDEMAATSCHAPPIJ

Groeigebied	Jaar	Te adviseren cultivars in % van totaal							
		Gelr.	Heid.	Rob./Zeel.	Ser.	Maril.	I 214	Reg. Dld.	Nieuwe klonen
I Kustgebied	1968/71	5	35	35	—	—	—	5	20
II Noordoostelijk gebied	1968/71	35	10	30	—	—	—	5	20
III Oostelijk gebied	1968/71	55	10	10	—	—	—	5	20
IV Midden Nederland	1968/71	25	20	30	—	—	—	5	20
V Brabant-Limburg	1968/71	25	15	25	—	10	—	5	20

STAATBOSBEHEER

Groeigebied	Plantseizoen	Te adviseren rassen in % van het totaal										
		Gelr.	Heidemij	Rob./ Zeel.	Ser.	Mar.	I 214	Reg. Dld.	Ser. de Champ.	Löns	Flevo Dorsk.	Oxford Geneva Androsc.
I Kustgebied	1968/69	—	20	65	+	—	—	10	5	—	+	+
	1969/70	—	20	70	+	—	—	5	5	—	+	+
	1970/71	+	20	70	+	—	—	5	5	—	—	+
II Noordoostelijk gebied	1968/69	20	15	45	—	5	—	5	10	+	+	+
	1969/70	20	10	40	—	5	5	5	5	+	5	5
	1970/71	20	10	40	—	5	5	5	5	+	5	5
III Oostelijk gebied	1968/69	55	10	25	—	—	5	+	5	+	+	+
	1969/70	50	10	20	—	—	5	+	5	5	5	+
	1970/71	50	10	20	—	+	5	+	5	+	5	5
IV Midden Nederland	1968/69	25	15	35	+	5	10	5	5	+	+	+
	1969/70	30	20	35	—	5	5	+	+	+	+	5
	1970/71	30	15	40	+	5	5	+	+	+	+	5
V Zuidoostelijk gebied	1968/69	30	20	25	—	5	10	5	5	+	+	+
	1969/70	30	20	30	—	5	5	+	+	5	5	+
	1970/71	30	20	30	—	5	+	+	+	5	5	5

+ incidenteel geadviseerd

4. *Midden-Nederland,* omvattende het rivierengebied, Utrecht en de Gelderse vallei. Deze streek bevat vele goede rivierkleigronden naast lemige zandgronden.
5. *Het zuidoostelijk gebied,* met Noord-Brabant (excl. het westen) en Limburg. Door zijn zuidelijke ligging zijn hier voor de populierenteelt andere mogelijkheden aanwezig dan bijvoorbeeld in het oostelijk gebied, waar overigens soortgelijke gronden voorkomen.

Mochten kwekers of andere geïnteresseerden opmerkingen of aanbevelingen ten aanzien van deze prognose hebben, dan zal de Nationale Populierencommissie het zeer op prijs stellen die van hen te ontvangen. Door een dergelijke mededeling kan de doelmatigheid van de prognose alleen maar verbeterd worden.

Nationale Populierencommissie
Secretariaat:
Museumlaan 2, Utrecht

Het aantal populiererassen beperkt!

Zo zou de ondertitel kunnen luiden van een publikatie van de hand van H. F. Joachim en W. Borsdorf [1]).
Wat is namelijk het geval? Deze Oostduitse auteurs onderzochten ongeveer 200 klonen, afkomstig uit Polen, Oost-Duitsland, Bulgarije, Tsjechoslowakije, Roemenië en Hongarije, die ieder onder een eigen naam in gebruik zijn. Het bleek dat deze klonen, op enkele uitzonderingen na, alle behoren tot de in West-Duitsland voorkomende 16 „Altstammsorten". De ongeveer 100 aanwezige klonen uit Tsjechoslowakije alleen al behoren tot 11 van deze rassen. De talrijke „Regenerata's" onder deze rond 100 klonen behoren alle tot 'Forndorf' (is onze 'Regenerata' = 'Serotina erecta') en 'Grandis'. De schrijvers pleiten voor het laten vervallen van de naam 'Regenerata' omdat deze reeds veel verwarring heeft veroorzaakt. Temeer is dit van belang, omdat er zowel kankerresistente klonen ('Forndorf') als kankergevoelige ('Grandis') onder worden samengevat.
Verder bleek de in Roemenië aangeplante kloon 'Celei' niets anders te zijn dan het Duitse handelsras 'Leipzig'.
De schrijvers pleiten op grond van het voorgaande voor een nog nauwere internationale samenwerking op het gebied van de identificatie, nomenclatuur en registratie. Als argument voeren zij mede aan de vele verwarringen ontstaan bij internationale